

czych rozliczających się w roku gospodarczym — z lat 1984/1985 i 1985/1986.

§ 9. Kwotę nagród i premii z zysku dla celu ustania podatku pomniejsza się o kwotę nagród i premii, stanowiącą 35% kwoty oszczędności w zużyciu surowców, materiałów, paliw i energii pozostającej w dyspozycji jednostek gospodarczych, wypłacanych na podstawie odrębnych przepisów.

§ 10. Podatek od ponadnormatywnych wypłat nagród i premii z zysku do podziału ustala się według następującej skali:

Lp.	Nadwyżka nagród i premii w stosunku do wypłat wolnych od podatku w %	Stawka podatku w %
1	do 15	200
2	ponad 15 do 30	300
3	ponad 30	400

§ 11. 1. Jednostki gospodarcze prowadzące działalność rolniczą przekazują kwoty podatku na scentralizowany rachunek właściwego ministerstwa lub centralnego związku spółdzielczego z przeznaczeniem na pomoc jednostkom gospodarczym działającym w trudnych warunkach przyrodniczo-ekonomicznych.

2. Właściwi ministrowie oraz zarządy centralnych związków spółdzielczych w porozumieniu z Ministrem

Finansów określają szczegółowe zasady wykorzystania środków zgromadzonych na scentralizowanych rachunkach, o których mowa w ust. 1.

3. Spółdzielnie mleczarskie i ich związki przekazują kwoty podatku na scentralizowany rachunek funduszu rozwoju Centralnego Związku Spółdzielni Mleczarskich.

4. Zakład Wydawnictw i Nagrań Polskiego Związku Niewidomych przekazuje kwoty podatku na fundusz ochrony pracy tworzony przez Zarząd Główny Polskiego Związku Niewidomych.

§ 12. W jednostkach gospodarczych, które kwotę wolną od podatku ustalają w sposób określony w § 3 ust. 1 pkt 4, kwotę należnego podatku stanowi różnica pomiędzy kwotą naliczoną za rok podatkowy a kwotą podatku odpowiadającą podatkowi, jaki byłby naliczony za 1985 r. według zasad określonych przez Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych.

§ 13. Przy naliczaniu podatku w 1986 r. do kwoty przyrostu wynagrodzeń podlegającego obciążeniu na Państwowy Fundusz Aktywizacji Zawodowej w 1985 r. stosuje się stawki obciążeń obowiązujące w tym roku.

§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1986 r., a w stosunku do jednostek gospodarczych prowadzących działalność rolniczą, rozliczających się w roku gospodarczym — z dniem 1 lipca 1986 r.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner

279

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 19 listopada 1985 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie czynszu najmu lokali mieszkalnych w budynkach zarządzanych przez jednostki organizacyjne resortu spraw wewnętrznych oraz Służby Więziennej.

Na podstawie art. 13 ust. 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1974 r. — Prawo lokalowe (Dz. U. z 1983 r. Nr 11, poz. 55) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 5 czerwca 1984 r. w sprawie czynszu najmu lokali mieszkalnych w budynkach zarządzanych przez jednostki organizacyjne resortu spraw wewnętrznych oraz Służby Więziennej (Dz. U. Nr 31, poz. 165) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 1 w ust. 1 w pkt 1 po wyrazach: „Ministra Spraw Wewnętrznych” przecinek zastępuje się myślnikiem

i dodaje się wyrazy: „w okresie do dnia 31 grudnia 1985 r.”,

- 2) w tabeli czynszów za lokale mieszkalne, stanowiącej załącznik do rozporządzenia, wyrazy: „od dnia 1 października 1985 r.” zastępuje się wyrazami: „od dnia 1 stycznia 1986 r.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner

280

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 22 listopada 1985 r.

w sprawie emisji obligacji przez przedsiębiorstwa państwowe.

Na podstawie art. 34b ust. 2 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o gospodarce finansowej przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. z 1984 r. Nr 16, poz. 74, Nr 26, poz. 129, Nr 34, poz. 181 i Nr 54, poz. 275 oraz z 1985 r. Nr 37, poz. 174) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Obligacja jest papierem wartościowym, w którym przedsiębiorstwo państwowe uprawnione do emi-

sji obligacji (dłużnik) zobowiązuje się wobec każdorazowego właściciela obligacji (wierzyciela) do zapłaty, w sposób i terminach określonych w obligacji, ustalonego oprocentowania oraz określonej w obligacji kwoty pieniężnej, jak również do spełnienia przyjętych na siebie innych zobowiązań (np. zapewnienia dostaw produkcji i świadczenia usług).

2. Łączna wartość emisji obligacji wraz z sumą należnego oprocentowania nie może przekroczyć funduszu statutowego przedsiębiorstwa w dniu emisji obligacji.

3. Przedsiębiorstwo emitujące obligacje odpowiada swoim majątkiem za zobowiązania wynikające z obligacji.

4. Obligacje są imienne.

5. Obligacje mogą nabywać jednostki gospodarki uspołecznionej.

6. Właściciele obligacji mogą dochodzić roszczeń od przedsiębiorstwa emitującego obligacje, z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania dostaw produkcji lub usług określonych w obligacji.

7. Obligacje o jednakowej wartości nominalnej, z tej samej emisji, dają właścicielom jednakowe uprawnienia.

§ 2. 1. Wysokość oprocentowania obligacji ustala przedsiębiorstwo emitujące obligacje.

2. Oprocentowanie liczy się od dnia zakupu obligacji i jest płatne co roku w terminie do dnia 31 stycznia następnego roku.

§ 3. 1. Wykup obligacji powinien rozpocząć się w ciągu pięciu lat od daty emisji i zakończyć w ciągu piętnastu lat od tej daty.

2. Jeżeli przedsiębiorstwo emitujące obligacje nie wypełniło w terminie zobowiązań wynikających z obligacji, obligacje podlegają natychmiastowemu wykupowi.

§ 4. 1. Obligacja powinna zawierać:

- 1) powołanie podstawy prawnej emisji,
- 2) nazwę przedsiębiorstwa emitującego,
- 3) nazwę obligacji i cel jej wyemitowania,
- 4) wartość nominalną i numer kolejny obligacji oraz serię,
- 5) oznaczenie właściciela obligacji,
- 6) ewentualny zakaz lub ograniczenie zbywania,
- 7) wysokość oprocentowania, warunki wykupu i terminy wypłaty oprocentowania,
- 8) treść przyjętych wobec wierzyciela innych zobowiązań,
- 9) miejsce i datę wystawienia obligacji,
- 10) podpis dyrektora przedsiębiorstwa emitującego.

2. W obligacji należy zamieścić harmonogram spłaty obligacji ze wskazaniem terminu płatności i wysokości wypłat.

§ 5. 1. Obligacja może być zbywana, chyba że Minister Finansów ograniczył obrót obligacjami w trybie określonym w § 8 ust. 2.

2. Na nabywcę obligacji przechodzą wszystkie uprawnienia wynikające z obligacji.

3. Dowodem zbycia obligacji jest oświadczenie na obligacji bądź dołączonej do niej kartce (przedłużce) podpisane przez zbywającego.

4. Obligację można zbyć jedynie w całości. Jakikolwiek warunek związany ze zbyciem obligacji jest nieważny.

§ 6. Dochody z oprocentowania obligacji są wolne od podatku dochodowego.

§ 7. W razie zagubienia bądź zniszczenia obligacji, podlega ona odtworzeniu, na wniosek właściciela, przez sąd, w trybie właściwym dla ustalenia treści dokumentu.

§ 8. 1. Zgodę na emisję obligacji wyraża, na wniosek przedsiębiorstwa, Minister Finansów.

2. Wyrażając zgodę, Minister Finansów może wprowadzić zakaz zbywania obligacji lub ograniczyć obrót nimi.

§ 9. 1. Do wniosku o wyrażenie zgody na emisję obligacji przedsiębiorstwo jest obowiązane dołączyć:

- 1) uzasadnienie celowości emisji,
- 2) plan emisji obligacji,
- 3) dokumenty i kalkulacje wskazujące, że przedsiębiorstwo będzie miało środki finansowe na wykup obligacji i zapłacenie oprocentowania oraz na koszty eksploatacji przedsięwzięcia zrealizowanego w oparciu o emisję obligacji,
- 4) opinię organu założycielskiego przedsiębiorstwa co do celowości emisji obligacji,
- 5) opinię Komisji Planowania przy Radzie Ministrów, jeżeli ze środków pochodzących z emisji obligacji ma być sfinansowane przedsięwzięcie o znaczeniu strukturalnym i zasięgu ogólnokrajowym.

2. Plan emisji obligacji powinien w szczególności określać:

- 1) łączną wartość emisji oraz liczbę emitowanych obligacji w poszczególnych nominałach,
- 2) jednostki gospodarki uspołecznionej, które mogą być zainteresowane nabyciem obligacji,
- 3) wysokość oprocentowania obligacji i inne zobowiązania związane z obligacją,
- 4) harmonogram wykupu obligacji,
- 5) sytuację finansową przedsiębiorstwa.

3. Do planu emisji dołącza się projekt obligacji.

§ 10. 1. Czynności związane ze sprzedażą i wykupem obligacji oraz wypłatą oprocentowania przedsiębiorstwo może powierzyć bankowi w drodze umowy.

2. Umowa powinna określać również wysokość prowizji należnej bankowi za czynności, o których mowa w ust. 1.

3. Warunkiem zawarcia umowy jest posiadanie przez przedsiębiorstwo zgody Ministra Finansów na emisję obligacji oraz przedstawienie planu emisji obligacji.

§ 11. Środki pochodzące z emisji obligacji przedsiębiorstwo może wykorzystać wyłącznie na cele określone w planie emisji obligacji. Środki te gromadzi się na odrębnym rachunku bankowym i zalicza na właściwy fundusz.

§ 12. 1. Obligacje należy sporządzić zgodnie z zasadami wytwarzania papierów wartościowych. Druk obligacji przedsiębiorstwo powierza Państwowej Wytwórni Papierów Wartościowych.

2. Do czasu sprzedaży obligacje stanowią druki ścisłego zarachowania.

3. Zakupione obligacje podlegają ewidencjonowaniu według zasad określonych dla papierów wartościowych.

§ 13. Wydatki związane z emisją oraz oprocentowaniem obligacji obciążają koszty działalności eksploatacyjnej przedsiębiorstwa emitującego obligacje.

§ 14. Wykup obligacji następuje ze środków tego funduszu, na który zostały zaliczone środki uzyskane z emisji obligacji.

§ 15. Zakup obligacji przez przedsiębiorstwo państwowe następuje z funduszu rozwoju lub innego funduszu przeznaczonego na finansowanie przedsięwzięć rozwojowych. Na fundusz ten zalicza się środki uzyskane z oprocentowania obligacji.

§ 16. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1986 r.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner